

Жалбена комисија судова, у већу састављеном од Мире Ђорђевић, председника већа, Драгице Вранић и Мирјане Пузовић, чланова већа, решавајући по жалби [REDACTED], изјављеној преко пуномоћника [REDACTED], против решења [REDACTED] Су бр. [REDACTED] [REDACTED] године, на основу одредби чл. 142. и 144. ст. 1. Закона о државним службеницима („Службени гласник РС“ бр. 79/05...13/2025-одлука УС и 19/2025) и члана 136. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“ бр. 18/16...2/2023 – Одлука УС), у поступку трајног премештаја државног службеника, на седници одржаној [REDACTED] 2025. године, донела је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба [REDACTED], изјављена против решења [REDACTED] Су бр. [REDACTED] [REDACTED] године, као неоснована.

Образложење

Решењем [REDACTED] Су бр. [REDACTED] [REDACTED] године, државна службеница [REDACTED], распоређена на радно место експедитора поште у Одељењу тог суда у [REDACTED], у звању референта, трајно се премешта на одговарајуће радно место судског извршитеља, у Одељењу тог суда у [REDACTED], у звању референта, због других оправданих разлога. Истим решењем утврђено је да ће право на плату државна службеница остваривати по постојећем решењу тог суда Су бр. [REDACTED] [REDACTED] године.

Против наведеног решења, [REDACTED] је благовремено преко пуномоћника, адвоката [REDACTED] изјавила жалбу из свих законских разлога, наводећи да је запослена у Одељењу [REDACTED] преко 27 година у ком периоду је сарађивала са много различитих колега и на различитим пословима и да у том периоду није долазила у сукобе са њима, нити је дисциплински кажњавана током читаве каријере. Указује да је у ожалбеном решењу констатовано да су односи између [REDACTED], распоређене на радном месту експедитора поште и записничара [REDACTED] због супротности нарави трајно поремећени, без вођења било каквог поступка где би се то утврдило. Посебно указује, да до писања жалбе ни против једне од државних службеница није покренут дисциплински поступак, тако да није утврђено постојање одговорности службенице [REDACTED], а ни [REDACTED]. Истиче и да је приликом оцењивања рада увек до сада оцењивана оценом „нарочито се истиче“, а последњих пар година оценом „превазишао очекивања“, па поставља питање по којој логици је доносилац ожалбеног решења кажњава и одлучује о њеном премештају, посебно што има дугогодишње искуство на пословима на којима ради и сасвим је нелогично да она буде премештена на друго радно место. Наводи и да државне службенице приликом одлучивања нису саслушане, па се поставља питање на основу којих чињеница је поступајући суд донео паушалне закључке „атмосфера ипак дође до усијања“. Сматра да није било места примени члана 92. Закона о државним службеницима и да је, с обзиром да се овде не може говорити о организационим разлозима, доносилац решења одлучио да решење заснује на једном правном стандарду, другим оправданим разлозима. Узимајући у обзир да је реч о правном

стандарду који је неодређен, довољно растегљив, поставља се питање који су то други оправдани разлози и како се они оцењују, односно првостепени орган није образложио, није дао тумачење других оправданих разлога за премештај државне службенице, већ је тај правни стандард користио као један кош у који може да убаци све појединачне случајеве за трајни премештај. Наводи да се из образложења решења није могло утврдити који су то други оправдани разлози, због чега је решење правно неутемељено и по њему се не може поступати. Сматра, да су у ожалбеном решењу прекорачене границе при одлучивању по слободној оцени и да решење није донето сагласно циљу због кога је то овлашћење дато. Указује да је циљ код оваквих решења којим се запослени трајно премешта на друго радно место да се одговори на неки професионални захтев, да се побољша и повећа ефикасност рада, а не начин за поткусуривање и решавање проблема између две државне службенице и да се у овом случају две од три државне службенице премештају са својих радних места да би се решио сукоб између запослених не марећи за интерес Одељења ██████████. Наводи и да је поука о правном средству непотпуна, те да се по истој не може поступати с обзиром да је супротна са чланом 141. став 5. Закона о општем управном поступку. Сматра да је одлука о премештају дискриминаторна, јер није заснована на објективним критеријумима као што су радни учинак, ефикасност, стручност и радно искуство. Предлаже да Жалбена комисија судова усвоји њену жалбу и поништи ожалбено решење.

У одговору на жалбу, првостепени орган је остао код разлога из образложења ожалбеног решења и предложио да се жалба одбије.

Након оцене навода жалбе, ожалбеног решења, одговора на жалбу и достављених списа, Жалбена комисија судова је нашла да је жалба неоснована.

Из образложења ожалбеног решења, произлази да је утврђено да су односи између две државне службенице које су распоређене у одељењу суда у ██████████ и то државне службенице ██████████ распоређене на радном месту експедитор поште и државне службенице ██████████ распоређене на радном месту записничар, трајно поремећени, а због распореда послова који су одређени Наредбом председнице суда као и због супротности нарави, због чега стално долази до неспоразума и подношења притужби председници суда. Због њихове нетрпељивости отежан је рад у Одељењу у ██████████ што се види из до сада предузетих радњи у смиривању ситуације, али атмосфера ипак некад дође до усијања. Покушан је разговор и међусобно суочавање у седишту суда ради решавања проблема, међутим проблеми између њих две нису престали, а с обзиром да се ради о Одељењу ██████████ ради смањења трошкова није могућ премештај другог записничара, јер је једино записничарка ██████████, док се друга записничарка из ██████████ налази на породичном одсуству, тако да за замену записничара не постоје реалне могућности. С обзиром на наведено, ради нормалног и ефикасног функционисања суда, а како судски извршитељ и записничар немају додирне послове, односно они су минимални, одлучено је да ██████████, државна службеница која је до сада радила послове судског извршитеља, буде премештена на радно место експедитора поште, за шта је стручна и оспособљена и може да комуницира са обе државне службенице (██████████), а да се државна службеница ██████████ трајно премешта на одговарајуће радно место судског извршитеља у Одељењу суда у ██████████. Одлука је донета применом чл. 90. ст. 1. и 92. Закона о државним службеницима. У образложењу је

наведено и да државна службеница испуњава све услове и компетенције прописане за радно место судског извршитеља, те да су испуњени услови прописани чл. 91. Закона о државним службеницима, одговарајућег радног места у истом звању и степену стручности.

Одредбом члана 90. сав 1. Закона о државним службеницима („Службени гласник РС“ бр. 79/05...13/2025-одлука УС и 19/2025), прописано је да државни службеник може, због потребе рада, да буде трајно или привремено премештен на друго одговарајуће радно место у истом државном органу или привремено премештен у други државни орган. Према ставу 2. истог члана, за премештај државног службеника због потребе рада није потребна сагласност државног службеника.

Према одредби члана 91. истог закона, одговарајуће радно место јесте оно чији се послови раде у истом звању као послови радног места са кога се државни службеник премешта и за које државни службеник испуњава све услове.

Чланом 92. истог закона прописано је да државни службеник може да буде трајно премештен на друго одговарајуће радно место у истом државном органу, ако то налажу организација или рационализација послова или други оправдани разлози.

Полазећи од цитираних прописа, чињеничног стања утврђеног и наведеног у образложењу ожалбоног решења и стања списка предмета, Жалбена комисија судова налази да су били испуњени услови из цитиране одредбе члана 92. Закона о државним службеницима за трајни премештај жалиље. Ово стога што је у поступку који је претходио доношењу ожалбоног решења утврђено, а што произлази и из списка предмета, да је рад суда у Одељењу у ██████████ отежан услед поремећених односа између државних службеница ██████████ распоређене на радном месту експедитор поште у Одељењу суда у ██████████ (овде жалиље) и ██████████ распоређене на радном месту записничар у Одељењу суда у ██████████, па је ради нормализације рада суда и његовог ефикасног функционисања настала потреба за премештајем жалиље.

У образложењу ожалбоног решења су наведени разлози због чега је трајно премештена државна службеница ██████████, а не државна службеница ██████████. Наиме, наведено је да се ради о Одељењу у ██████████, да ради смањења трошкова није могућ премештај другог записничара, јер је једино записничарка ██████████, а друга записничарка из ██████████ се налази на породилском одсуству, тако да за замену записничара не постоји реална могућност. Такође је образложено да судски извршитељ и записничар немају додирне послове, односно да су они минимални, а ██████████, државна службеница која је до сада радила послове судског извршитеља је стручна и оспособљена за послове експедитора поште и може да комуницира са обе државне службенице и ██████████. Имајући у виду изложено, неосновани су наводи жалбе да је образложење ожалбоног решења нејасно, односно да орган није образложио који су то други оправдани разлози за премештај државне службенице.

Околност поремећених односа између државних службеница ██████████ и ██████████ произлази како из образложења ожалбоног решења тако и из стања списка предмета и то изјашњења од ██████████. године које су дале судија ██████████ и председница суда у вези са обраћањем државне службенице ██████████

Министарству правде, изјашњења државне службенице ██████████ од ██████████. године, више мејлова који се налазе у списима упућених од стране државне службенице ██████████ председници суда, Записника са састанка одржаног ██████████. године коме су присуствовале обе државне службенице, судија ██████████, као и председница суда и Наредбе председнице суда којом се одређује ко ће од државних службеника обављати које послове од ██████████. године.

Наводи жалбе да није покренут нити вођен дисциплински поступак против државних службеница ██████████ и ██████████, односно да није утврђена њихова одговорност у дисциплинском поступку, су без утицаја на другачију одлуку. Ово из разлога, што утврђивање одговорности државног службеника у дисциплинском поступку није услов за доношење решења о трајном премештају државног службеника на друго одговарајуће радно место, нити је трајни премештај дисциплинска мера, већ начин да се организује рад органа ради његовог правилног и ефикасног функционисања.

Против овде ожалбеног решења жалиља је благовремено изјавила жалбу Жалбеној комисији судова преко ██████████. О жалби је одлучено овим решењем, па су без утицаја на другачију оцену законитости ожалбеног решења наводи којима се указује да упутство о правном средству не садржи све елементе прописане чл. 141. ст. 5. Закона о општем управном поступку.

С обзиром на све наведено, Жалбена комисија судова је применом члана 170. став 1. тачка 1. Закона о општем управном поступку, одлучила као у диспозитиву решења.

Упутство о правном средству:

Против овог решења може се покренути управни спор подношењем тужбе Управном суду, у року од 30 дана од дана достављања решења.

Председник већа

Мира Ђорђевић

Дн-а:

- ██████████ - 2 примерка,
од којих један доставити жалиљи преко пуномоћника
-Архиви